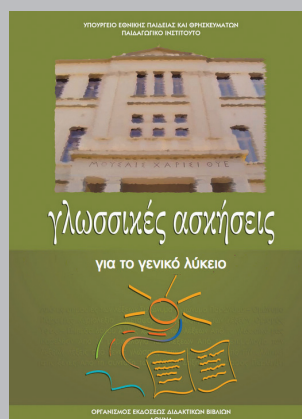
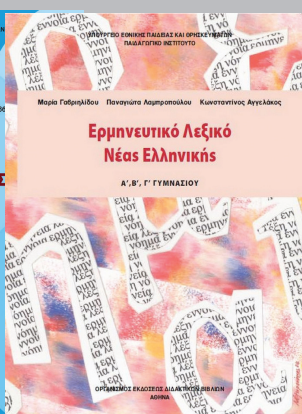
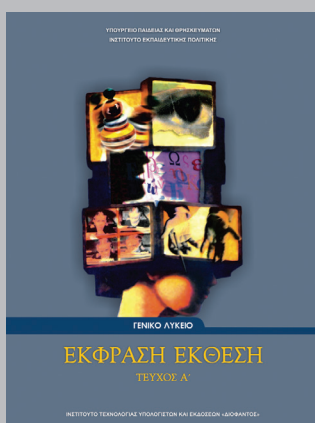
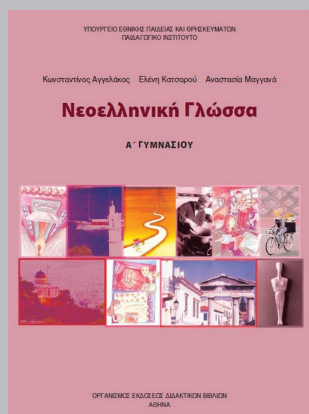


Τρόπος αξιολόγησης και διδακτέα ύλη



1. Νέα Ελληνικά-Αξιολόγηση (12 Αυγούστου 2019, 37837, Αρ. Φύλλου 3164)

Στο μάθημα «Νεοελληνική Γλώσσα και Λογοτεχνία» στη Γ' τάξη Ημερησίου Γενικού Λυκείου και στη Γ' και Δ' τάξη Εσπερινού Γενικού οι μαθητές και οι μαθήτριες αξιολογούνται σε ενιαία τρίωρη εξέταση στην κατανόηση και παραγωγή λόγου.

Δίνονται στις μαθήτριες και τους μαθητές δύο ή τρία μη διδαγμένα κείμενα, συνολικής έκτασης έως τρεις σελίδες, ένα εκ των οποίων είναι λογοτεχνικό, σε ολοκληρωμένη ή αποσπασματική μορφή, (ποίημα, διήγημα, μυθιστόρημα ή θεατρικό έργο)• τα υπόλοιπα κείμενα μπορεί να είναι σε ολοκληρωμένη, ελαφρώς διασκευασμένη ή αποσπασματική μορφή: δημοσιογραφικά άρθρα, συνεντεύξεις, κριτικές, δοκίμια, επιστημονικά κείμενα, **αφίσες με λεζάντα, πληροφοριακά κείμενα με εικόνες, σκίτσα, πίνακες ή διαγράμματα κ.ά.**), διαφορετικά μεταξύ τους ως προς το κειμενικό είδος, ώστε να αποτιμάται η αναγνωστική ικανότητα των μαθητών και μαθητριών σε ποικιλία κειμενικών ειδών. Τα κείμενα μπορούν να συνοδεύονται από σύντομο εισαγωγικό σημείωμα χωρίς ερμηνευτικά σχόλια.

Για τα κείμενα αυτά τίθενται τέσσερα συνολικά θέματα μέσω των οποίων αποτιμάται η ικανότητα των μαθητών/τριών να κατανοούν το περιεχόμενο των κειμένων, να ερμηνεύουν και να αξιολογούν στάσεις, αξίες, ιδέες κ.ά.βασιζόμενοι/ες σε στοιχεία των κειμένων, καθώς επίσης να παράγουν ερμηνευτικό και κριτικό λόγο. Τα θέματα προτείνεται να είναι διαβαθμισμένης δυσκολίας και να τίθενται περιορισμοί στην έκταση των απαντήσεων (όπου χρειάζεται). Το νοηματικό περιεχόμενο των μη λογοτεχνικών κειμένων πρέπει να είναι συναφές με κάποιον ή κάποιους από τους θεματικούς άξονες που προσδιορίζονται στο Πρόγραμμα Σπουδών για το μάθημα της Νεοελληνικής Γλώσσας.

Τα κείμενα συνοδεύονται από τα εξής θέματα:

Το πρώτο θέμα σχετίζεται με τα μη λογοτεχνικά κείμενα και αφορά στη συνοπτική νοηματική απόδοση από τους μαθητές και τις μαθήτριες μέρους ενός κειμένου τη συνοπτική απόδοση των απόψεων που διατυπώνονται σε ένα κείμενο για κάποιο ζήτημα.

Το πρώτο θέμα βαθμολογείται με 15 μονάδες.

Το δεύτερο θέμα σχετίζεται με τα μη λογοτεχνικά κείμενα και αναλύεται σε τρία ερωτήματα, διαφορετικά μεταξύ τους, με δυνατότητα κάποιο/κάποια από αυτά να είναι κλειστού τύπου και με ενδεχόμενη αιτιολόγηση της απάντησης. Ένα από αυτά μπορεί να διαιρείται σε δύο υποερωτήματα.

Τα ερωτήματα σχετίζονται με:

α) την αξιοποίηση του πλαισίου των κειμένων (κοινωνικού, ιστορικού, πολιτιστικού, του χώρου και του χρόνου) με σκοπό την κατανόηση των λόγων και των ενεργειών

των υποκειμένων (ατομικών και συλλογικών) που αναφέρονται στα κείμενα, και των σχέσεων μεταξύ τους,

β) τον εντοπισμό και την ερμηνευτική προσέγγιση σκοπών, στάσεων, βασικών θέσεων και προθέσεων του συντάκτη / συντακτών των κειμένων, καθώς και την τεκμηρίωση της βασικής ιδέας του κειμένου,

γ) την αξιολόγηση της συνάφειας ιδεών, επιχειρημάτων, τίτλων, υπότιτλων, εικόνων κ.ά. με μια θέση, άποψη ή ζήτημα που θέτει το κείμενο και της αποδεικτικής τους αξίας,

δ) τον εντοπισμό και τη συσχέτιση συγκεκριμένων κειμενικών δεικτών που οργανώνουν το κείμενο ως σημασιοδοτημένη κατασκευή -δηλαδή, οι μαθητές/τριες να εντοπίζουν μέσα στο κείμενο δείκτες (π.χ. λεξιλόγιο, ρηματικά πρόσωπα, στίξη, εκφραστικά μέσα, τρόπους σύνταξης, κ.ά.) και να αναγνωρίζουν τη λειτουργία τους στο κείμενο,

ε) την αναγνώριση και την ερμηνευτική προσέγγιση του τρόπου σύνδεσης και οργάνωσης ιδεών, προτάσεων, παραγράφων ή διαφόρων σημειωτικών τρόπων σε ένα κείμενο, αφού λάβουν οι μαθητές και οι μαθήτριες υπόψη το επικοινωνιακό πλαίσιο και τα κοινωνικά συμφραζόμενα,

στ) τη σύγκριση των μη λογοτεχνικών κειμένων ως προς τις θέσεις, τον τρόπο πραγμάτευσης του θέματος, την πειστικότητα, την αποτελεσματική μετάδοση του νοήματος κ.α.

Το δεύτερο θέμα βαθμολογείται με 40 μονάδες, που επιμερίζονται σε κάθε ερώτημα ανάλογα με τη βαρύτητα τους (15+15+10).

Τα υποερωτήματα, επίσης, βαθμολογούνται ανάλογα με τη βαρύτητά τους.

Το τρίτο θέμα σχετίζεται με το λογοτεχνικό κείμενο και αφορά στην παραγωγή ερμηνευτικού σχολίου, με το να αναπτύσσουν κρίσιμα θέματα/ερωτήματα που πραγματεύεται το λογοτεχνικό κείμενο, αξιοποιώντας συνδυαστικά κειμενικούς δείκτες ή και στοιχεία συγκεκριμένου, αφετέρου να τοποθετούνται/ανταποκρίνονται στα θέματα/ερωτήματα αυτά, τεκμηριώνοντας τις προσωπικές τους θέσεις. Η προβλεπόμενη έκταση της απάντησης μπορεί να κυμαίνεται από 100 έως 200 λέξεις.

Το τρίτο θέμα βαθμολογείται με 15 μονάδες.

Στα παραπάνω θέματα χρειάζεται να είναι σαφής και προσεκτική η διατύπωση των ερωτημάτων, ώστε να αποφεύγονται επικαλύψεις στις απαντήσεις των μαθητριών και των μαθητών.

Το τέταρτο θέμα σχετίζεται με τα μη λογοτεχνικά κείμενα και αφορά στη γραπτή παραγωγή κριτικού λόγου, 300 έως 400 λέξεις (ανάλογα με τη βαρύτητα του θέματος), το οποίο ανταποκρίνεται σε συγκεκριμένο επικοινωνιακό πλαίσιο (σκοπό, πομπό, αποδέκτες, κειμενικό είδος) και ζητεί από τους μαθητές/τριες την ανάπτυξη τεκμηριωμένης προσωπικής γνώμης, τη συμφωνία ή τη διαφωνία τους με προβλήματα, θέσεις, στάσεις, στερεότυπα, προκαταλήψεις κ.ά. που θέτει το κείμενο/θέτουν τα κείμενα αναφοράς.

Το τέταρτο θέμα βαθμολογείται με 30 μονάδες.»

(Δίκτυο κειμένων, Φάκελος υλικού, Νεοελληνική γλώσσα, 2019, σελ. 145)

2. Μη λογοτεχνικά κείμενα και γραπτή δοκιμασία

Στοιχεία μη λογοτεχνικών κειμένων
(θέμα και περιεχόμενο, οργάνωση, γλώσσα)

Πρόλογος

Επίλογος

Το 2^ο κείμενο μπορεί να είναι
αφίσα με λεζάντα, πληροφοριακό
κείμενο με εικόνα, σκίτσο, πίνακας ή
διάγραμμα.

A. Εστιασμένη περίληψη

A. Εισαγωγική φράση (ανάλογα με το
περιεχόμενο της ερώτησης)

B. Συνοπτική απόδοση, παράφραση και
σύνδεση των πληροφοριών /απαντήσεων

B. Ερωτήσεις αναφορικά με τα στοιχεία του κειμένου

1. Κατανόηση περιεχομένου
2. Θέμα και θέση
3. Είδος κειμένου (οργάνωση-
γλώσσα)
4. Πρόθεση και οργάνωση παραγράφου
5. Πρόθεση και μέσα πειθούς
Συνοχή
6. Αιτιολόγηση γλωσσικών
επιλογών
7. Γλωσσικοί μετασχηματισμοί
8. Στίξη
9. Ύφος

Δ. δοκίμιο, άρθρο, ομιλία, επιστολή

τεκμηριωμένη προσωπική γνώμη,
συμφωνία ή διαφωνία με προβλήματα,
θέσεις, στάσεις, στερεότυπα,
προκαταλήψεις κ.ά. που θέτει το
κείμενο/θέτουν τα κείμενα αναφοράς

Πρόλογος

Επίλογος

Συμπέρασμα

Τα κείμενα που παράγουμε στα θέματα **A,B,Δ** της γραπτής δοκιμασίας αναφέρονται στα στοιχεία των μη λογοτεχνικών κειμένων. Επομένως, για να συντάξουμε αποτελεσματικά κείμενα (περίληψη, απαντήσεις σε ερωτήσεις θεωρίας και παραγωγή λόγου) απαραίτητη προϋπόθεση είναι **η επαρκής κατανόηση των κειμένων αναφοράς.**

Πώς κατανοώ τις πληροφορίες των κειμένων;

**Αναγνωρίζω το είδος
των
πληροφοριών**

1.

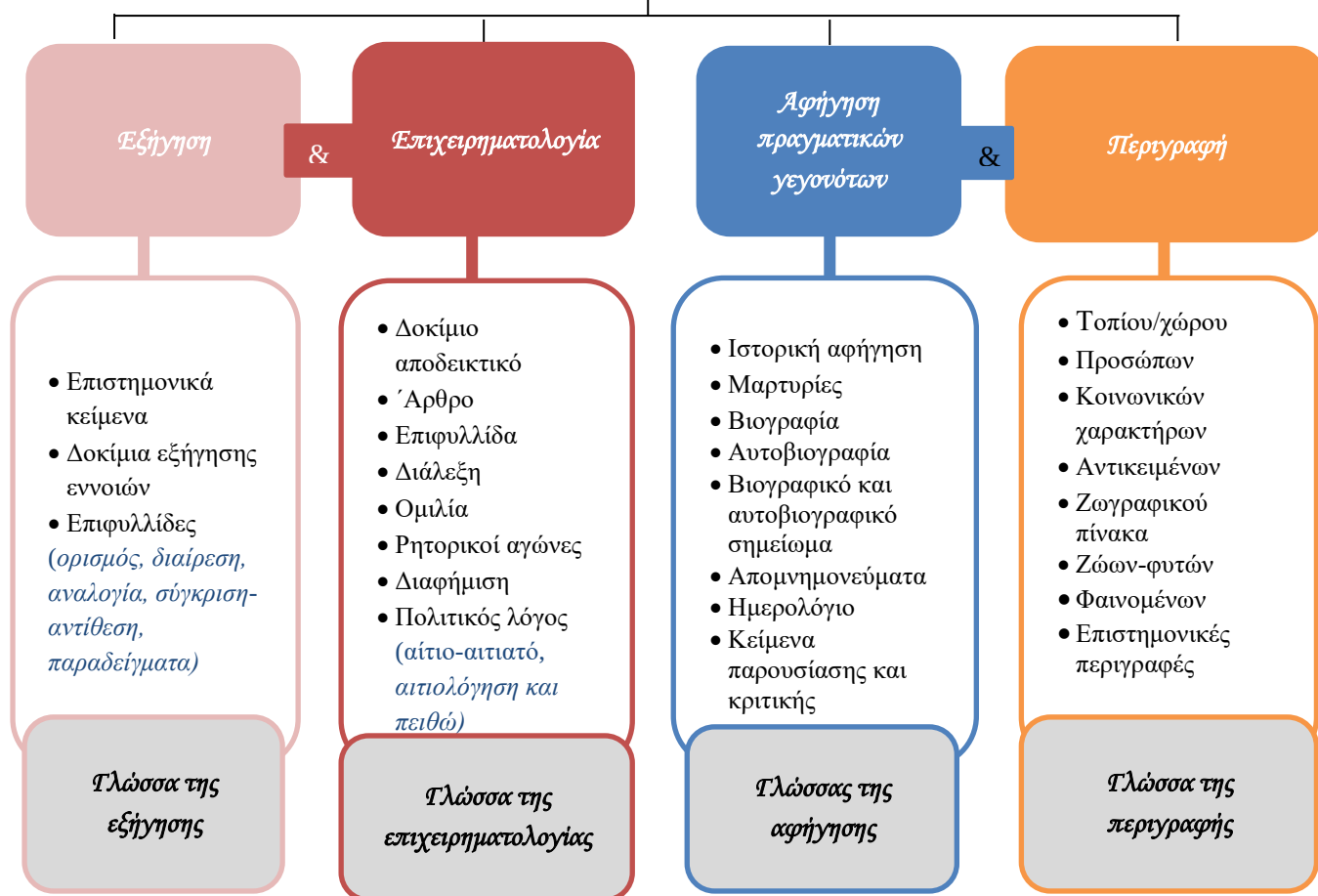
από την οργάνωση των πληροφοριών σε κάθε
παράγραφο και σε κάθε περίοδο της παραγράφου

2.

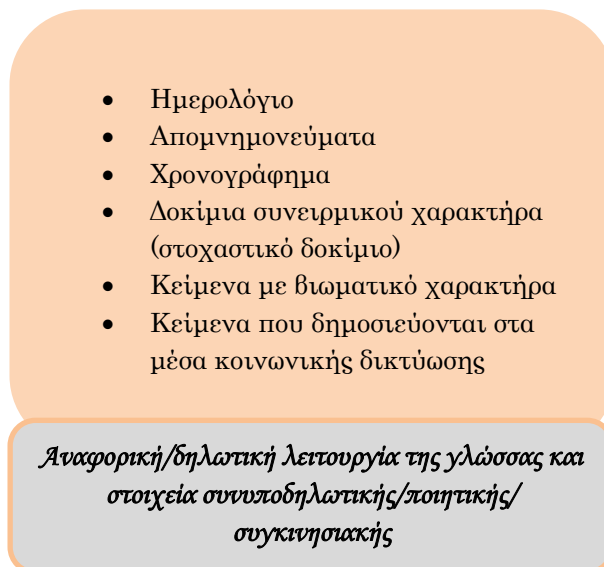
από το λεξιλόγιο και
τα γραμματικοσυντακτικά φαινόμενα
**(δηλαδή τις γλωσσικές
επιλογές του συγγραφέα)**

Στο σχολείο διδάσκονται

1. ΜΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΙΚΑ ΕΙΔΗ



Κείμενα που προσεγγίζουν τη λογοτεχνία



Πολυτροπικά κείμενα

Είδη κειμένων		
Διαφορές	Μονοτροπικά κείμενα που επιλέγονται	Πολυτροπικά κείμενα που επιλέγονται
Σημειωτικός τρόπος	A. Μόνο γραπτός λόγος (γραπτά κείμενα) • Δημοσιογραφικά άρθρα, συνεντεύξεις, • Κριτικές, • Δοκίμια, • Επιστημονικά κείμενα, • Κείμενα που προσεγγίζουν τη λογοτεχνία κ.λπ	A. Πληροφοριακά κείμενα με • <i>εικόνες</i> • <i>φωτογραφίες</i> • <i>ζωγραφικούς πίνακες</i> • <i>σκίτσα</i> • <i>σχεδιαγράμματα</i> • <i>γραφήματα</i> • <i>γελοιογραφία</i> • <i>χάρτες</i>
	<i>Γλωσσικά μηνύματα- λεκτικά σημεία</i> B. Μόνο εικόνα (εικονιστικά κείμενα) • Φωτογραφία • Ζωγραφικός πίνακας • Γελοιογραφία χωρίς λόγια • Σκίτσο	B. Γραπτός λόγος και εικόνα • <i>αφίσα</i> • <i>διαφήμιση</i> • <i>χάρτης</i> • <i>κόμικς</i> • <i>γελοιογραφία</i>
Σημειωτικοί τρόποι	<i>Εικονιστικοί τρόποι</i>	<i>Συνδυασμός γλωσσικών τρόπων με οπτικούς τρόπους (στη γραπτή εξέταση)</i>

Διδάσκονται τα στοιχεία
των κειμενικών ειδών, Εμείς και οι
άλλοι,σελ. 165-178

Γραπτή δοκιμασία
A, B και Δ Θέμα

Περιεχόμενο, οργάνωση, γλωσσικές επιλογές (μορφοσυντακτικά φαινόμενα)

1. Εξήγηση (αναπαράσταση με τον λόγο των χαρακτηριστικών μιας έννοιας)

1. Ορισμός (ορισμός και ιδιότητες μιας έννοιας)
2. Διαίρεση (μορφές/είδη μιας έννοιας)
3. Αναλογία (όμοιες ιδιότητες μιας έννοιας με μία άλλη έννοια)
4. Σύγκριση-αντίθεση (διαφορετικές ιδιότητες δύο εννοιών)
5. Παραδείγματα (που επεξηγήσουν τη σημασία μιας έννοιας με γενικό περιεχόμενο)

2. Επιχειρηματολογία (αναπαράσταση με το λόγο ιδεών, επιχειρημάτων, κρίσεων κ.λπ.)

1. Αίτιο-αιτιατό (αιτίες και αποτελέσματα)
2. Αντιολόγηση (άποψη και επιχειρήματα)
3. Παραδείγματα (που τεκμηριώνουν)

Επίκληση στη λογική

- *Επιχειρήματα*
- *Τεκμήρια*
- *Αυθεντίες*

Γλώσσα της εξήγησης και της επιχειρηματολογίας

3. Αφήγηση (Αναπαράσταση με το λόγο σειράς γεγονότων)

Οργάνωση στον άξονα του χρόνου

Γλώσσα της αφήγησης

4. Περιγραφή (Αναπαράσταση με το λόγο ανθρώπων, αντικειμένων, τοπίων, φαινομένων κ.λπ.)

Οργάνωση στον άξονα του χώρου

Γλώσσα της περιγραφής

ΣΚΟΠΟΣ

A. Θέμα

Να κατανοώ το περιεχόμενο των κειμένων αναφοράς και να εντοπίζω στο κείμενο τα στοιχεία για το ζητούμενο του Α θέματος

B. Θέμα

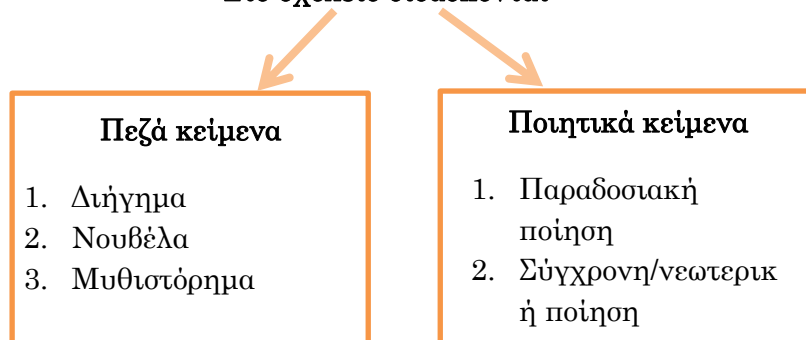
- Να απαντώ σε ερωτήσεις κατανόησης περιεχομένου
- Να επιλέγω τον κατάλληλο τρόπο ανάπτυξης μιας φράσης του κειμένου
- Να σχολιάζω τον τίτλο του κειμένου.
- Να απαντώ σε ερωτήσεις αναφορικά με την οργάνωση και τη συνοχή του κειμένου
- Να αναγνωρίζω τις προθέσεις του πομπού (να καταγγείλει, να ευαισθητοποιήσει, να προβληματίσει, να αποδοκιμάσει κ.λπ.) από την αξιοποίηση συγκεκριμένων γλωσσικών επιλογών.
- Να αιτιολογώ τη λειτουργία ορισμένων σημείων στίξης.
- Να χαρακτηρίζω το ύφος του κειμένου
- Να διακρίνω τις ομοιότητες ή τις διαφορές ανάμεσα σε δύο κείμενα αναφοράς.
- Να αναγνωρίζω το γραμματειακό είδος ενός κειμένου (δοκίμιο αποδεικτικό, άρθρο, χρονογράφημα, συνέντευξη, επιφυλλίδα, επιστημονικό κείμενο, κείμενο από ιστολόγιο, κείμενο βιωματικού χαρακτήρα, μαρτυρία πολυτροπικό κείμενο, κ.λπ.)

Δ.Θέμα

Να επιλέγω τα κατάλληλα στοιχεία από τα κείμενα αναφοράς, να εντοπίζω ιδέες, επιχειρήματα, παραδείγματα και να οργάνω το κείμενο που ζητείται αξιοποιώντας τους κατάλληλους τρόπους οργάνωσης (εξήγηση, επιχειρηματολογία, αφήγηση, περιγραφή, συνδυασμό μεθόδων) ώστε να συντάσσω ένα νοηματικά και επικοινωνιακά αποτελεσματικό κείμενο.

2. ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΙ Γ ΘΕΜΑ

Στο σχολείο διδάσκονται



Στοιχεία των λογοτεχνικών κειμένων

1. Θέμα
2. Περιεχόμενο
3. Οργάνωση
4. Γλωσσικές επιλογές
5. Ύφος

Από τους κειμενικούς δείκτες κατανοούμε το θέμα και το περιεχόμενο του κειμένου
για να συντάξουμε ένα αποτελεσματικό ερμηνευτικό σχόλιο

Διδάσκομαι τα στοιχεία της λογοτεχνικής αφήγησης σε πεζά και ποιητικά κείμενα για να αναγνωρίζω τους κειμενικούς δείκτες

Περιεχόμενο

Πληροφορίες για τον μύθο

1. **Διαδοχή γεγονότων** (τι έγινε;)
2. Χρόνος (πότε;)
3. Περιγραφή χώρου (πού;)
4. Σε ποια εποχή/συνθήκες-συγκείμενο;
(πολιτισμικό και κοινωνικό περιβάλλον)
5. **Πρόσωπα που συμμετέχουν**
(περιγραφή λογοτεχνικών χαρακτήρων)

Αφηγητής της ιστορίας

Ποιος αφηγείται τα γεγονότα; Από ποια οπτική;
Ο αφηγητής* μπορεί να είναι

- A. Κάποιος ήρωας ή και αντικείμενο που συμμετέχει στην ιστορία
(α' ρημ. πρόσωπο, εσωτερική εστίαση)
- 1.

- B. Ο παντογνώστης συγγραφέας
-δεν συμμετέχει στην ιστορία
(γ' ρηματικό πρόσωπο, μηδενική εστίαση)

Πώς ονομάζεται ο αφηγητής

- Όταν είναι πρωταγωνιστής λέγεται αυτοδιηγητικός
- Αν απλώς συμμετέχει στην ιστορία λέγεται ομοδιηγητικός
- Όταν αφηγείται την ιστορία κάποιου άλλου λέγεται ετεροδιηγητικός

Με ποιον τρόπο αφηγείται «η φωνή» την ιστορία;

2. Διήγηση (γ' ρημ. πρόσωπο)
3. Μίμηση
 - Διάλογος (α' και β' ρημ. πρόσωπο)
 - Εσωτερικός μονόλογος (α' ρημ. πρόσωπο)
 - Ελεύθερος πλάγιος λόγος
 - Αποστροφή (β' ρημ. πρόσωπο)
4. Περιγραφή
5. Σχόλιο

Γλωσσικές επιλογές

- δημοτική, καθαρεύουσα
- γλωσσική ιδιοτυπία, ιδίωμα ή διάλεκτος του αφηγητή
- ιδιόλεκτος των ηρώων
- κοινωνικές γλωσσικές ποικιλίες
- γραμματικοί χρόνοι, εγκλίσεις, ρηματικά πρόσωπα
- εικονοποιία-σχήματα λόγου

* Η φωνή που εξιστορεί τα γεγονότα στα πεζά κείμενα λέγεται **αφηγητής**, ενώ στα ποιητικά κείμενα λέγεται **ποιητικό υποκείμενο**

Τα στοιχεία των ποιητικών κειμένων είναι

Περιεχόμενο

- Ιστορία-μύθος (με αφήγηση και περιγραφή)
- Περιγραφή
- Εικόνες
- Σκέψεις (μονόλογος, διάλογος, αποστροφή)
- Συνειρμοί

Γλωσσικές επιλογές

- Γλώσσα (καθαρεύουσα, δημοτική, προφορικότητα του λόγου, σπάνιες ή εξεζητημένες λέξεις, επινοημένες λέξεις, λέξεις συγκινησιακά φορτισμένες)
- Σχήματα λόγου, (σχήμα κύκλου, ασύνδετο/πολυσύνδετο, υπερβατό, μεταφορά, παρομοίωση, αντίθεση, παρομοίωση, προσωποποίηση, παρήχηση, οξύμωρο, άστοχα ερωτήματα, αλληγορίες κ.ά.)
- Σύμβολα

Διαφορές παραδοσιακής και νεωτερικής/σύγχρονης ποίησης*

Παραδοσιακή	Στοιχεία	Νεωτερική
Δεσμευτικοί κανόνες	Μορφή	Υπέρβαση των κανόνων
• Έμμετρος στίχος • σεβασμός στο μέτρο, την ομοιοκαταληξία	Ομοιοκαταληξία	• στίχος ελεύθερος • έλλειψη μέτρου, ομοιοκαταληξίας • Ανομοιομορφία στροφών, στίχων & συλλαβών
• Χωρισμός του ποιήματος σε στροφές με ίσο αριθμό στίχων και ίσο αριθμό συλλαβών σε κάθε στίχο • αποφυγή διασκελισμών	Στροφές	συχνά το ποίημα προσεγγίζει τον πεζό λόγο
Ο τίτλος του ποιήματος φανερώνει το περιεχόμενο του ποιήματος (προϊδεαστικός-δηλωτικός)	Τίτλος	Ο τίτλος συχνά είναι προβληματικός, νοηματικά ανενεργός. Το κεντρικό θέμα δεν δηλώνεται ρητά, υπονοείται
• Λογική ανάπτυξη του θέματος • Ξεκάθαρη διατύπωση των νοημάτων • Ο τρόπος που παρουσιάζουν τα νοήματα δεν αμφισβητεί τη λογική μας ή τον κόσμο γύρω μας και όσα γνωρίζουμε γι' αυτόν	Περιεχόμενο	• Κυριαρχούν οι συνειρμοί • Τα νοήματα δεν είναι ξεκάθαρα, το θέμα δεν αποκαλύπτεται εύκολα, είναι δυσνόητη ποίηση. • Παρατηρούνται φαινόμενα συμπύκνωσης, αφαίρεσης, ελλειπτικότητας, ερμητικότητας • κυριαρχία της εικόνας Ο αναγνώστης ανακαλύπτει μόνος του το νόημα προσπερνώντας τις γλωσσικές δυσκολίες
• Οι εικόνες βασίζονται στα δεδομένα της εμπειρίας		

Αλληλουχία νοημάτων	<i>Νοηματική αλληλουχία</i>	- κατάργηση κάθε λογικής αλληλουχίας σε ό,τι αφορά το νόημα, που παραμένει κρυμμένο. - Φράσεις ελλειπτικές
Τήρηση ποιητικών, γραμματικών και συντακτικών κανόνων.	<i>Γλώσσα</i>	Απόκλιση από τους γραμματικοσυντακτικούς κανόνες
Διατήρηση του νοήματος των λέξεων	<i>Σημασία των λέξεων</i>	- πολυσημία των λέξεων / ασάφεια - οι λέξεις αποκτούν καινούριο νόημα - Λέξεις-σύμβολα εννοιών
- προσεκτική επιλογή λέξεων (αποφεύγονται οι «αντιποιητικές») - προσπάθεια ώστε το ποίημα να απέχει πολύ από τον καθημερινό λόγο και φυσικά τον πεζό λόγο	<i>Γλώσσα</i>	- Χρήση καθημερινής γλώσσας. Ο νεωτερικός ποιητής δεν επιδιώκει τη χρήση εντυπωσιακών, σπάνιων και ποιητικών λέξεων. χρήση λέξεων και από τον καθημερινό λόγο (αντιποιητικές) - Μπορεί να γράψει κάποιος ποίηση με οποιαδήποτε λέξη
- επιμονή στα σχήματα λόγου και στα εκφραστικά μέσα - αναζήτηση ποιητικών λέξεων	<i>Εκφραστικά μέσα</i>	- σχήματα λόγου που αμφισβητούν την κοινή λογική. - Πρωτότυποι συνδυασμοί λέξεων: λέξεις που φαίνονται αταίριαστες συνδέονται και συσχετίζονται για να εκφράσουν νοήματα - τολμηρές μεταφορές και εικόνες.
Κανονική χρήση σημείων στίξης.	<i>Σημεία στίξης</i>	Η στίξη γίνεται χαλαρή , χρησιμοποιείται αναπάντεχα ή δεν υφίσταται καθόλου (αστιξία ή χαλαρή στίξη).
Υπάρχει λυρικήτητα στο λόγο Λυρισμός: έκφραση συναισθημάτων	<i>Ύψος</i>	Η λυρικήτητα της παραδοσιακής ποίησης απουσιάζει , καθώς εδώ δίνεται έμφαση στη δραματικότητα
Αισθητική απόλαυση μέσα από την τήρηση συμβάσεων	<i>Σκοπός</i>	Αισθητική απόλαυση-δημιουργία έκπληξης-απορίας Προβληματισμός
Εύκολη πρόσβαση στο περιεχόμενο	<i>Αναγνώστης</i>	Υποκειμενική πρόσληψη-ερμηνεία από τον αναγνώστη-αποκωδικοποίηση συμβόλων

*Ειδικά στην Ελλάδα η νεωτερική ποίηση καθιερώθηκε μέσα στη δεκαετία του 1930. Για πολλούς αφετηρία ήταν η πρώτη ποιητική συλλογή του Γ. ΣΕΦΕΡΗ «Στροφή» το 1931. Το πέρασμα από τη μια μορφή ποίησης στην άλλη δεν συντελέστηκε απότομα· είχε προετοιμαστεί σταδιακά με ποιητές που χωρίς να είναι νεωτεριστικοί υπονόμειναν όλα σχεδόν τα παραδοσιακά στοιχεία (Καβάφης, Καρυωτάκης).